

domsunderstøttelsen fattes højere end normalt, og det er derfor ogsaa denne Omstændighed, der er fremhævet i den paa „Grundreglerne“ tilføjede samlede Magistrats Resolution af 18de September 1899, som man fandt det hensigtsmæssigt at indhente for ikke at bevirke Nødvendigheden af for ofte at maatte recurrere til den samlede Magistrat.

De enkelte Punkter i Grundreglerne give ikke Anledning til videre Bemærkninger. Kun skal det tilføjes, at man, hvad Punkt 5 angaar, i Henhold til den ved Ministeriets Skrivelse af 24de Marts 1893 givne Bemyndigelse har forhøjet Ugepengene for Personer, indlagte i Alderdomshjem, indtil 1 Kr., hvor den dem tilkommende Pension eller det dem tillagte Legat gjorde dette muligt.

Med Hensyn til Punkt 6 bemærkes, at man har anset Besiddelsen af en Kapital paa 4—500 Kr. som i Reglen udelukkende fra Alderdomsunderstøttelse, ligesom man har antaget det samme, hvor Ansøgerens Nettoindtægt uden Afkortning efter Punkt 4 naaede et Beløb, der ækvivalerede, hvad der kunde tilstaaes ham i Alderdomsunderstøttelse efter Punkt 1—3.

Kævnlig har man som ret ufravigelig Regel ment at maatte holde paa, at ingen endelig Person kan faa en Alderdomsunderstøttelse, hvorved hans samlede aarlige Indtægt bringes op over 300 Kr., hvorimod man paa den anden Side over for den, der endnu har en Arbejdsfortjeneste, selv om den har naaet et Beløb af ca. 300 Kr., har fundet Anledning til at bevilge ham en mindre Hjælp for at bidrage til at vedligeholde hans Arbejdskraft.

Bemærkes maa ogsaa, at hvor Forholdene syntes uklare, medens det dog var øjensynligt, at der i Øjeblikket var Trang til Stede, har man forsøgsvis nøjedes med enten at tilstaa en Hjælp for nogle faa Maaneder ad Gangen eller undtagelsesvis endog at tilstaa en større Hjælp en Gang for alle straks, altsaa helt uden for Grundreglerne. Og noget lignende har man ogsaa af og til gjort af den Grund, at et eller andet Lød formode, at de af Andrageren i Begæringen givne Oplysninger ikke vare fuldt ud paalidelige, noget, som Erfaringen har vist at være Tilfældet i et stort Antal Tilfælde, og som derfor har ledet til, at man efter enhver Begæringss Modtagelse lader anstille en omhyggeligere Undersøgelse end oprindeligt paataent om alle de Punkter, der ere af væsentlig Betydning.

Hvor man saaledes har tilstaaet en midlertidig Hjælp, er det da som oftest bleven paalagt Ansøgeren at holde nøje Regnskab over sine Indtægter, ligesom man paa anden Maade, saasom ved Udsendelse af hoslagte Blanket til hans Arbejdsherre, har søgt at skaffe Oplysning angaaende hans Fortjeneste, og først derefter taget endelig Bestemmelse om, hvilken Alderdomsunderstøttelse der vil være at tillægge ham. Resultatet er i et Mindretal af Tilfælde blevet det, at man har besluttet sig til kun at yde Winterhjælp, og gives der omvendt et andet Mindretal af Tilfælde, i hvilket man har ydet Ekstrahjælp ved Siden af den faste Marshjælp, og det enten som en større Hjælp en Gang for alle eller som en Tillægshjælp nogle Maaneder, hvorved den hele Virksomhed i høj Grad nærmer sig en Fattigforsørgelses Karakter; men i det aldeles overvejende Antal af Tilfælde har man simpelthen fulgt Grundreglerne og altsaa ydet samme Maanedshjælp hele Aaret rundt.

En særlig Bemærkning gælder Personer, der tilflytte Staden fra andre Kommuner, hvor de have nydt Alderdomsunderstøttelse. Her kan man ikke benytte Grundreglerne, men maa, da man maa betragte deres økonomiske Forhold som givne, nøjes med at tillægge dem netop den Alderdomsunderstøttelse, de have faaet i den Kommune, fra hvilken de flytte, i Reglen en mindre Understøttelse, og maa det altsaa bero paa, hvorledes Forholdene udvikle sig, naar de kunne bringes ind under det kjøbenhavnske Regulativ.

Hvad Begæringer om Forhøjelse af Alderdomsunderstøttelse angaar, da ere disse efterhaanden komne til at spille en større og større Rolle, og viser Marsberetningen for 1898, der medfølger til Orientering, S. 71, at medens der i 1897 er indgaaet 999 Begæringer om Alderdomsunderstøttelse og i 1898 929, er der i de nævnte Aar, foruden en stor Mængde mundtlige og straks afviste Besørgninger og Anmodninger, indgaaet 1,410 og 1,349 Begæringer om Forhøjelse, paa hvilke gaves 149 og 163 Afslag, hvilket vidner om en stigende Utilfredshed hos Befolkningen med den tildelte Alderdomsunderstøttelse eller, om man foretrækker det, en vis Uro og Usikkerhed, der er en naturlig Følge af, at det ved en ubunden stønsmæssig Fastsættelse af Alderdomsunderstøttelsen ikke er muligt over for den enkelte at komme til